

คำพิพากษาฎีกาที่ 1194/2535

พนักงานอัยการประจำศาลแขวงพิษณุโลก
นางจำป พรามพิลา

โจทก
จำเลย

ป.วิ.อ. มาตรา 218 วรรคแรก

ป.อ. มาตรา 91

พ.ร.บ. สุรา พ.ศ. 2475

จำเลยทำความผิดขอหาทำสุราแช่กับมีสุราแช่ และขอหาทำสุรากลั่นกับมีสุรากลั่นคนละวันเวลากัน มิใช่ทำผิดในวันเวลาเดียวกันหรือในคราวเดียวกัน จึงเป็นการกระทำผิดหลายกรรมต่างกัน ต้องลงโทษรวม 4 กระทั่งทุกกรรมเป็นกระหนงความผิดไป ศาลชั้นต้นลงโทษจำคุกจำเลยแต่ละกระหนงไม่เกิน 5 ปี ศาลอุทธรณพิพากษายืน จำเลยฎีกาขอให้ออการลงโทษเป็นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงจึงต้องห้ามฎีกาตาม ป.วิ.อ. มาตรา 218 วรรคแรก

โจทกฟ้องขอให้ออการลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. 2493 มาตรา 5, 25, 30, 31, 32, 42 ทวิ 45 พระราชบัญญัติสุรา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2497 มาตรา 4, 5, 6, 11 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 33, 91 และริบของกลางทั้งหมดเป็นของกรมสรรพสามิตด้วย

จำเลยให้การรับสารภาพ

ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. 2493 มาตรา 5, 25, 30, 31, 32, 42 ทวิ, 45 พระราชบัญญัติสุรา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2497 มาตรา 4, 5, 6, 11 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 33, 91 พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2526 มาตรา 4 เรียงกระหนงลงโทษ ฐานมีภาชนะเครื่องกลั่นสุรา จำคุก 4 เดือน ฐานทำสุรากลั่นจำคุก 2 เดือน ฐานทำสุราแช่ ปรับ 200 บาท ฐานมีสุรากลั่นปรับ 500 บาท ฐานมีสุราแช่ปรับ 1,000 บาท ฐานขายสุรากลั่น จำคุก 4 เดือน ฐานมีเชื้อสุราปรับ 200 บาท รวมจำคุก 10 เดือน ปรับ 1,800 บาท จำเลยให้การรับสารภาพ มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 กึ่งหนึ่ง คงจำคุก 5 เดือน ปรับ 900 บาท หากจำเลยไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 ริบของกลางเป็นของกรมสรรพสามิต

จำเลยอุทธรณขอให้ออการลงโทษ

ศาลอุทธรณภาค 2 พิพากษายืน

ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "...คดีนี้โจทก์ฟ้องว่า เมื่อวันที่ 10 มกราคม 2534 เวลากลางวัน จำเลยทำสุราแช่ และวันที่ 17 มกราคม 2534 เวลา 9 นาฬิกา จำเลยมีสุราแช่ วันที่ 17 มกราคม 2534 เวลา 9 นาฬิกา จำเลยทำสุรากลั่น วันที่ 17 มกราคม 2534 เวลา 14.30นาฬิกา จำเลยมีสุรากลั่น เห็นว่า ตามฟ้องของโจทก์ดังกล่าว โจทก์กล่าวหาว่า จำเลยทำผิดขอหาทำสุราแช่กับมีสุราแช่และขอหาทำสุรากลั่นกับมีสุรากลั่นคนละวันเวลาทั้ง มีไซ่ทำผิดในวันเวลาเดียวกันหรือในคราวเดียวกัน จึงเป็นการกระทำผิดหลายกรรมต่างกัน กล่าวคือต้องลงโทษ จำเลยฐานทำสุราแช่ ทำสุรากลั่น มีสุราแช่ และมีสุรากลั่นรวม 4 กระทั่ง ทุกกรรมเป็นกระทำความผิดไป...

ส่วนที่จำเลยฎีกาขอให้รื้อการลงโทษเห็นว่า ในกระทำความผิดที่ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำคุกนั้น ศาลชั้นต้นกำหนดโทษจำคุกที่ลงไว้ในแต่ละกระทั้ไม่เกิน 5 ปี ศาลอุทธรณ์ภาค 2 พิพากษายืนจึงต้องห้ามฎีกา ในปัญหาขอเท็จจริงตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 218 วรรคแรก การที่จำเลยฎีกาโต้แย้งเกี่ยวกับดุลพินิจของศาลอาญา สมควรรื้อการลงโทษให้จำเลยนั้นเป็นฎีกาในปัญหาขอเท็จจริง จึงต้องห้ามฎีกา ตามบทบัญญัติดังกล่าว ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัย"

พิพากษายืน

(ปรีชา เฉลิมวณิชย - วีระชัย สุตรสุวรรณ - เริงธรรม ลัดพลี